

Det er for Venstre vigtigt at understrege, at selv om vi er meget sympatisk indstillet over for de motiver, der ligger bag forslaget, mener vi ikke, det er den rette måde at gribe tingene an på. Vi risikerer, hvis vi fokuserer på det ene spørgsmål – taleret i FN – at fokusere på noget, der er aldeles urealistisk, som også Socialdemokratiets ordfører understregede. Der er jo mange andre, som vi så også skulle understøtte taleret for.

Under alle omstændigheder ved vi jo, at Kina sidder i Sikkerhedsrådet, så det ville blive nedstemt, og derfor vil det være en tom demonstration, hvis Danmark lægger kræfter i lige netop det spørgsmål. Derfor synes jeg også, at det er mere vigtigt, at vi fra dansk side bestræber os for bestandig at finde ud af, hvor det er, vi kan gavne Tibets interesser, og også skaffe dem taleret, som f.eks. jeg selv var med til ved FN's kvindekongress, hvor jo tibetanerne ikke havde mulighed for selv at komme til orde, fordi de blev forfulgt af sikkerhedsfolk, og hvor vi så stillede vores plads til rådighed ved en pressekonference, sådan at de alligevel fik mulighed for at komme til orde.

Det er sådan nogle af de konkrete ting, man kan gøre rundt omkring.

Jeg hæftede mig også ved, at udenrigsministeren nævnte bl.a. FN's Menneskerettighedskommission. Det er nok en af de pladser, hvor vi jo nu har medlemskab, hvor vi virkelig skal gøre en indsats i de kommende år. Men at koncentrere sig om lige netop det her spørgsmål tror jeg i og for sig vil være at gøre tibetanerne en bjørnetjeneste. Jeg synes, vi skal bestræbe os for at kæmpe for deres sag. Vi skal også bestræbe os for at finde en måde at komme i dialog med Kina på.

Med det vil jeg sige, at vi meget gerne vil tage sagen op også i Udenrigsudvalget: Hvordan kan vi rent konkret gøre noget for Tibet? Og det kunne også være, at det måske kunne give anledning til, at vi på et tidspunkt overvejede at skrive en beretning.

Men selve forslaget kan vi ikke støtte, sådan som det ligger.

Per Stig Møller (KF):

Hele det danske Folketing med samt den danske regering ønsker, at den kinesiske undertrykkelse af Tibet, dets folk, religion og kultur ophører med det samme. Det viste vi, da vi trods Kinas protester gennemførte høringen om Tibet og oven i købet inviterede Dalai Lama med. Selv

om hjemlige kinaeksperter på universiteterne kritiserede høringen, har jeg ikke hørt nogen dementere de oplysninger, der fremkom vedrørende Tibets status og menneskerettighedskrænkelserne i Tibet.

Vi havde helst set, at det officielle Kina var mødt op og havde leveret dets forklaringer og fortalt, hvordan det ser på Tibets historie og status, men det nægtede at komme. Magtens sprog er tavshed. I stedet fik vi det demokratiske Kina, som mindede os om, at det kinesiske folk som helhed betragter Tibet som en del af Kina. Og vi hørte Dalai Lama sige, at han helst så Tibet som en del af den store kinesiske nation, hvis tibetanerne vel at mærke fik lov at bestemme over deres egen kultur, religion og natur.

Vi hørte ham ligeledes sige, at det til syvende og sidst er op til tibetanerne og kineserne selv at finde en retfærdig og fredelig løsning på det tibetanske problem, som der står i hans uddelte tale, hvori han samtidig appellerer til den danske regering og det internationale samfund om straks at intervenere og agere til fordel for hans folk med henblik på at få de kinesiske autoriteter til at respektere menneskerettighederne i Tibet og på at få dem til at forstå, at spørgsmålet om Tibet vil give anledning til voksende problemer for Kina såvel hjemme som internationalt, indtil det er løst.

Ved at afholde høringen har vi fastholdt presset og vist den kinesiske regering, at verdens øjne fortsat hviler på Tibet. Vi har dermed fulgt op på høringerne i det amerikanske Senat, den tyske Forbundsdag, Litauens parlament, på den af Sveriges regering til Tibet og Kina udsendte menneskerettighedskommission, på udtalelserne fra Europarådet og Europa-Parlamentet og på de resolutioner, som er vedtaget i FN. Vi har dermed givet et beskedent bidrag til, at Kina må forstå, at skal det blive en velanskreven stormagt, man i fremtiden kan samarbejde med i stedet for at samle sig imod af frygt for, hvad den kan finde på, så skal den finde en løsning på det tibetanske spørgsmål i overensstemmelse med det tibetanske folk. Derom er vi alle enige.

Men vi må ikke i vores iver og med vores gode vilje til at hjælpe det tibetanske folk mod undertrykkelsen komme for skade at skade det. Vi må ikke bringe Tibet i en situation, som reelt styrker Kinas internationale position i forhold til det internationale pres for at få det til at respektere de krav på frihed, som Dalai Lama med stor besindighed arbejder for. Dette er jo netop sket i FN, som har afvist kritikken af Kinas krænkelser